Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVII nr. 40 (1084) * miercuri 5 octombrie 1966 * 8 pag. 30 bani

ÎNTINERESC PĂDURILE

Într-o zi pădurea a devenit mai bogată, mai mare, mai verde decît era. Cine a întinerit-o? Pionierii din comuna Buceș, raionul Brad. Sute și sute de brazi au fost plantați pe o suprafață de 5 hectare. Fluierele ramurilor pădurii, de atunci, mereu îi cîntă, îi laudă în văzduh. Poenar Ioan a plantat 36 de brazi. Doi brazi de înălțimea lui, iar ceilalți mai mici, mai mari... Bradea Sofia a fost fotografiată de colegul ei, Precup Traian, în mijlocul brazilor pe care i-a plantat. S-au mai fotografiat și Simulescu Ioan, și Crăciun Aurora, Todor Vochița și multi alții.

Pe micii grădinari, toamna i-a găsit în grădină, în plină activitate. Și voi puteți să-i imitați mai ales dacă citiți în pagina a 7-a articolul nostru intitulat „Stiați că ?..."

BLOC-NOTES

10 LA ISTORIE

de Gica IUTEȘ

Îmi amintesc de o vizită la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

În murmurul de șoapte al sutelor de vizitatori, am deslușit deodată un glas subțirel, dar plin de cutezanță, pe care fără voie m-am oprit să-l ascult :

– ...Dacii erau oameni viteji și mîndri. Preferau să moară decît să cadă în robie. La Sarmizegetusa...

Apropiindu-mă am văzut o coloană de pionieri. În primele rînduri era un băiețel mărunțel și cam negricios. El vorbea. Am aflat de la profesorul-ghid că băiețelul avea 10 la istorie și de aceea îl alesese să le vorbească el colegilor despre ceea ce vedeau la tot pasul. Într-adevăr, micul ghid dovedea cunoștințe temeinice de istorie și vorbea curgător și cu atîta însuflețire, că toti îl ascultau cu atenție, îi sorbeau cuvintele. Osul lui Horia trosnind pe roată, domnul Ștefan al Moldovei cel mare în fapte, visul de aur al lui Mihai Viteazul, cei 11 000 de țărani răpuși de gloanțe în 1907, o mulțime de fapte și întîmplări din trecutul patriei se împleteau cu legendele. Deodată însă micul ghid a devenit sfios și tăcut. Altcineva i-a luat locul, iar el a încercat să iasă din rînd. Învățătoarea însă l-a adus îndărăt, șoptindu-i ceva la ureche. „Vreau să mă uit de-aproape la fotografiile astea mari, poate-l văd pe bunicul – a șoptit el emoționat. Știți, bunicul meu a fost cazangiu la Atelierele Grivița. Eu îl cunosc numai din fotografii, că a murit de gloanțe în timpul grevei...".

Învățătoarea l-a înțeles și l-a lăsat de unul singur. Iar el a început să caute încet, metodic, privind îndelung fiecare exponat. Pe bunic nu l-a descoperit, în schimb prin fața ochilor istoria i se desfășura ca într-un film : Lupeni, Grivița 1933, Doftana, anii de luptă împotriva cotropitorilor fasciști... Mărturii și iar mărturii, zguduitoare și convingătoare, ca niște trepte spre libertate, dreptate și fericire străbătute de poporul nostru în frunte cu cei mai buni fii ai săi, comuniștii. Nepotul bunicului e aici, lîngă ele. Pe fiecare treaptă, pe fiecare filă din această istorie au căzut zeci și sute de eroi, fii credincioși ai poporului. Un rînd de haine vărgate, un ceas cu minutarele încremenite de glonțul ucigaș, o șapcă ciuruită de aceleași gloanțe, mici obiecte modelate din miez de pîine, literele mărunte și fine de pe foița de țigară, o carte de versuri și una de filozofie, vechea mașină la care se tipărea „Scînteia" ilegală, diabolicele instrumente de tortură ale călăilor nimicite de însăși scurgerea sîngelui celor care au căzut pentru ca nepotul bunicului să aibă azi zece la istorie și la visuri, la tot ceea ce va realiza în anii vieții sale.

ÎN SUS, PE MOLDOVA

Împărțiți 1620 la 90 ! Ați aflat rezultatul, da ? Deci 18. Cîte 9 salcîmi și 9 arini au fost plantați de fiecare pionier din comuna Fundul Moldovei, raionul Cîmpulung Moldovenesc, pe ulițele largi și frumoase, pe marginile șoselei, care trece chiar pe lîngă Rîul Moldova. Comuna lor, împrejurimile înconjurate de munți, au devenit mai bogate, mai frumoase. Peste ani și ani, Lehaci Gheorghe (clasa a VI-a A), Țăranu Lăcrămioara (clasa a VI-a), Macovei Rodica (clasa a VI-a), Polianschi Eugenia (clasa a VII-a), își vor aduce aminte cu plăcere de acești arbori, se vor odihni poate mai tîrziu în arșița văratică, sub ramurile lor.

BUCHETUL DE CRIZANTEME

de Costache ANTON

Veni, vidi, vici !

Sin are uneori și naivități. Zilele trecute s-a întors dintr-un raid prin școli radios de parcă ar fi cucerit Everestul. Cum a pășit în redacție, și-a aprins toate becurile și becușoarele, a ocolit de trei ori biroul la care lucrez, apoi s-a oprit și a rostit cu un glas, care voia să fie tunător, celebrele cuvinte ale lui Iulius Cesar :

— Veni, vidi, vici !

A început apoi să dea din cap în dreapta și-n stînga de parcă s-ar fi aflat undeva pe o scenă. Bineînțeles, am aplaudat cît mai zgomotos, apoi i-am strîns mîna și l-am întrebat :

— Ce s-a întîmplat, Sin ? De ce ești atît de vesel ?

— Iau vacanță !

Am rîs neîncrezător.

— Tu glumești ! Vacanță, acum ? Doar abia a început școala... N-au trecut nici două săptămîni.

Sin m-a privit mirat :

— Nu glumesc. Pînă la sfîrșitul trimestrului n-o să mai am ce să caut prin școli. O să-mi repar rotilele, o să-mi fac rost de-o undiță...

— Stai puțin ! Te-a supărat careva ? S-au purtat urît copiii, pe unde ai fost ?

Sin m-a privit și mai mirat. Nu-l supărase nimeni. Nu se purtase nimeni urît. În toate școlile prin care a fost l-au uimit disciplina de la ore, atenția cu care erau urmărite explicațiile, entuziasmul cu care se făceau planuri. Și ce planuri ! De a fi primii la învățătură, de a păstra curățenia, disciplina, de a lupta împotriva lenii, a chiulului, a comodității...

Sin a răsucit un buton și pe ecranul televizorului său au apărut întîi ochii mari ai unui băiat, apoi o clasă cu bănci de culoarea chihlimbarului. Toți elevii ascultau cu atenție explicațiile profesorului. Au urmat și alte imagini. Aproape o jumătate de oră am urmărit raidul lui Sin prin școli. Și peste tot atmosferă serioasă de studiu, planuri, entuziasm. Mai ales entuziasm.

Ultima imagine se deosebea de celelalte. Era un buchet de crizanteme. Întîi am crezut că-i o pînză de Luchian. A fost însă nu-

(continuare în pag. a 6-a)

Citiți în acest număr

ÎN AJUTORUL ACTIVELOR

ALEGEREA ACTIVULUI PIONIERESC

În proiectul de Statut al unităților și detașamentelor de pionieri din Republica Socialistă România se prevede că anual pionierii aleg comandamentul unității și colectivul de conducere al detașamentului.

Faptul că în conducerea treburilor detașamentului și unității sînt antrenați pionierii are o mare valoare educativă. În acest fel, Organizația de pionieri capătă și mai mult un caracter de organizație a copiilor, unde ei sînt ajutați să-și formeze înalte trăsături morale, să-și însușească norme ale vieții colective, obștești, deprinderi organizatorice. Atît cei care își aleg reprezentanți în conducerea organizației de pionieri, cît și pionierii din activ sînt puși în situația de a-și forma și întări spiritul de răspundere, simțul datoriei, inițiativa și disciplina, tovărășia, prietenia.

Fiind aleși în activ, pionierii capătă mai multă răspundere față de ceea ce se petrece în colectiv. Pentru aceasta li se cere să cunoască bine ce preferințe au copiii pentru timpul liber, ce ar dori să vadă, să cunoască, să citească și în același timp tot ei sînt chemați să inițieze activități pe placul tuturor. Buna organizare a muncii, inițiativa, deprinderea de a duce o treabă la bun sfîrșit se formează și prin îndeplinirea unor obligații care revin activului pionieresc.

Comandantul unității și comandanții de detașamente găsesc în activul pionieresc un ajutor substanțial. În colectivele de conducere ale detașamentelor, pionierii, în afară de președinte, vor primi sarcini în raport cu programul de activitate trimestrial : să răspundă de o vizionare de spectacol, de o vizită la un muzeu sau o casă memorială, de a întîlnire cu oameni de seamă, de o excursie, să pregătească adunări de detașament etc. În cadrul comandamentului unității de pionieri este bine ca unora dintre copii, care nu sînt președinți de detașamente, să li se încredințeze sarcini de lungă durată, chiar pe întreg anul școlar, în legătură cu pregătirea sărbătoririi „Zilei pionierului", a activităților sportive, cultural-artistice, sprijinirea activității detașamentelor noi, constituite în clasele mici etc.

Pregătirea alegerilor este o etapă scurtă, dar importantă în viața pionierească. În această perioadă, la nivelul unității este bine ca într-un mod sugestiv să li se amintească copiilor cele mai interesante acțiuni din anul școlar trecut, precum și din vacanța de vară, să se evidențieze pionierii cei mai merituoși. Micile expoziții cu jurnale din vacanță, albume, obiecte confecționate în cercuri, fotografii și materiale adunate din vacanță etc. constituie o bună modalitate de a trece în revistă realizările, de a crea o atmosferă propice pentru un nou an de activitate.

În aceeași perioadă, atît la nivelul unității, cît și în detașamente, trebuie desfășurată o acțiune de sondaj în rîndul copiilor cu privire la activitatea viitoare, deoarece, cu prilejul alegerilor se dezbat și proiectele de program ale activității detașamentelor și unităților. Fie că au loc în clase, sub conducerea comandanților, discuții pe această temă, fie că apare o cutie pentru sugestii sau la nivelul școlii se inițiază un concurs pentru cea mai reușită propunere de acțiune pionierească, comandanții detașamentelor și unităților de pionieri trebuie să intre în posesia unui mare număr de propuneri pentru activitatea viitoare, din care să selecteze pe cele mai bune. Împreună cu vechile colective de conducere, comandanții de detașamente și unități vor alcătui proiecte ale programelor de activitate.

Este absolut necesar ca în perioada dinaintea alegerilor comandanții de detașamente să poarte discuții cu copiii asupra calităților pe care trebuie să le aibă cei pe care-i vor alege în activul pionieresc. Această orientare trebuie să preîntîmpine unele tendințe de a alege pe cei care au note bune și sînt disciplinați, numai pe aceste criterii, importante, dar nu unice. Cei care vor fi în fruntea detașamentelor și unităților de pionieri să se caracterizeze printr-o atitudine exemplară față de învățătura, față de școala și profesori, să fie pionieri cu inițiativă, spirit organizatoric, buni tovarăși, modești și cinstiți, iubiți de către pionieri tocmai datorită acestor calități.

În zilele premergătoare alegerilor, în fiecare detașament se vor face pregătiri pentru programul cultural-artistic ce va avea loc în ziua adunării de unitate. Firește, în perioada pregătitoare pentru alegeri se vor utiliza toate mijloacele pentru a face cunoscute acțiunile : gazeta de perete, stația de radioficare a școlii etc.

DESFĂȘURAREA ALEGERILOR

La adunarea detașamentului de pionieri participă comandantul de detașament, dirigintele, în cazul cînd nu este comandant, profesori. Ca orice adunare pionierească și aceasta se deschide cu ceremonialul. După aceea, comandantul propune copiilor să facă împreună o trecere în revistă a activității din anul școlar trecut.

Aceasta se face printr-o discuție liberă cu copiii, care să dureze 15—20 de minute și care să le dea sentimentul că participă efectiv la organizarea propriei lor activități. Conducînd această discuție, comandantul se oprește la cele mai remarcabile acțiuni, solicitînd pionierii să-și amintească, să relateze impresiile lor din acea împrejurare. El se va adresa acelor pionieri care au participat mai intens la acțiunea respectivă sau au răspuns, din partea colectivului de conducere, de desfășurarea acesteia. Oprindu-se, cu ajutorul copiilor, la cele mai semnificative pagini din viața detașamentului, comandantul trebuie să facă sublinierile respective, aprecieri cu privire la comportarea colectivului, a unor pionieri, asupra felului în care a lucrat vechiul colectiv de conducere. După aceasta, se trece la cea de-a doua parte a adunării — alegerea noului președinte și a celorlalți membri ai colectivului de conducere. Comandantul explică ce calități trebuie să aibă pionierii care vor fi aleși și propune, conform numărului de pionieri din detașament, cîți să facă parte din colectivul de conducere, 3 sau 5. Detașamentul își exprimă acordul prin ridicare de mîini. Comandantul solicită apoi pionierilor propuneri pentru alegerea președintelui ; prin ridicare de mîini este ales ca președinte pionierul care întrunește majoritatea de voturi Asemănător sînt apoi aleși, în mod individual, și ceilalți 2 sau 4 pionieri din colectivul de conducere. Comandantul detașamentului înmînează apoi președintelui semnele distinctive, îl felicită, urează întregului colectiv de conducere spor la muncă.

În continuare se prezintă proiectul programului de activitate al detașamentului pe primul trimestru al anului școlar, care este completat cu propunerile pionierilor. Adunarea se încheie cu ceremonialul obișnuit. În total, adunarea trebuie să dureze maximum o oră.

Adunarea unității de pionieri are loc într-o după-amiază liberă, la sfîrșitul săptămînii sau duminica Sînt invitați să participe : directorul școlii, secretarul organizației de bază P.C.R., secretarul comitetului U.T.C. din scoală, comandanții de detașamente, profesori și alți membri ai consiliului Organizației pionierilor pe școală.

După ceremonialul de deschidere a adunării, comandantul de unitate anunță că la toate detașamentele au avut loc alegeri și scopul adunării de unitate : alegerea comandamentului unității. În continuare, el propune, pe baza consultării avute cu comandanții de detașamente, componența comandamentului unității. Membrii comandamentului sînt aleși în mod individual, prin vot deschis. Apoi, comandantul de unitate desemnează președintele unității, îi înmînează semnele distinctive și-i urează spor la muncă. Mai pot lua cuvîntul și invitați care să vorbească copiilor despre activitatea viitoare a unității. În continuare, comandantul prezintă unității proiectul programului de activitate, întocmit în prealabil împreună cu vechiul colectiv de conducere, solicitînd pionierii să facă propuneri pentru completarea și îmbunătățirea lui.

Adunarea se încheie cu ceremonialul pionieresc. După adunare se pot organiza o trecere în revistă a talentelor artistice din detașamente, competiții sportive, o serbare cîmpenească sau un foc de tabără. Durata adunării de unitate (inclusiv programul distractiv) nu trebuie să depășească 2 ore.

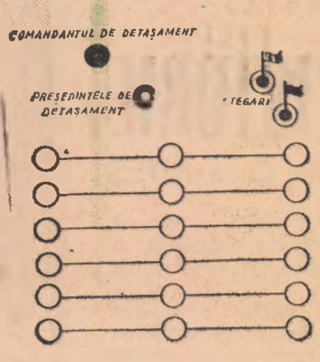
După ce au avut loc alegerile în întreaga unitate, comandantul unității, ajutat de comandanții detașamentelor, organizează o scurtă pregătire a activului pionieresc nou ales în cadrul căreia acesta este ajutat să cunoască atribuțiile ce-i revin, modul de îndeplinire a sarcinilor, ceremonialul adunărilor pionierești etc.

CEREMONIALUL ADUNĂRILOR PIONIEREȘTI

Ceremonialul pionieresc va deschide și va încheia adunările unității, detașamentului, adunările festive organizate cu prilejul sărbătorilor naționale, „Zilei pionierului" și în taberele de pionieri. Ceremonialul pionieresc trebuie să aibă un caracter solemn, iar durata desfășurării să fie foarte scurtă, ținîndu-se seama de faptul că participanții (copiii) stau tot timpul în picioare.

La toate adunările pionierii poartă uniforma pionierească.

Ceremonialul pionieresc la adunarea de detașament

Pionierii, purtînd uniforma pionierească, se strîng la locul adunării (clasa) și se așază în șiruri dispuse în linie dreaptă (în intervalele dintre bănci), avînd în față președintele și pe latura dreaptă, stegarii. În cazul că adunarea se ține în alt loc, pionierii pot fi așezați în două-trei linii, asemănător așezării din careu Cu fața spre detașament stă doar comandantul (vezi figura). Președintele, înaintînd cîțiva pași, deschide adunarea dînd comanda : **„Detașament, pentru aducerea drapelelor, drepți !"**. Stegarii pleacă să aducă drapelele de la camera pionierilor. În acest timp, pionierii intonează cîntecul „Azi e zi de sărbătoare" (pe care îl găsiți reprodus în pag. a 8-a).

După aducerea drapelelor, președintele de detașament dă comanda : **„Detașament, pentru raport, drepți !"** Schițînd salutul pionieresc, președintele de detașament, în poziție de drepți, raportează comandantului : **„Tovarășe comandant, detașamentul este gata pentru începerea programului"**.

Comandantul detașamentului strînge mîna președintelui de detașament și, schițînd salutul pionieresc, rostește deviza : **„Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte !"**.

Pionierii, schițînd la rîndul lor salutul, răspund :

„Tot înainte !"

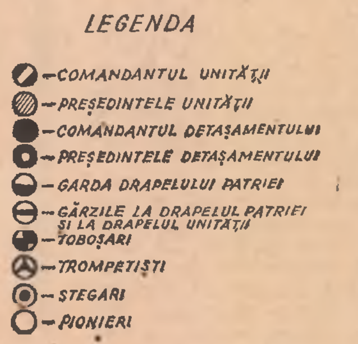
Comandantul detașamentului comandă : **„Detașament, pe loc repaus !"** și anunță scopul adunării. După desfășurarea adunării, are loc ceremonialul de închidere. Comandantul de detașament comandă :

„Detașament, pentru ducerea drapelelor, drepți !"

În timp ce stegarii pleacă, pionierii intonează „Azi e zi de sărbătoare". La reîntoarcerea stegarilor, comandantul anunță : **„Adunarea noastră a luat sfîrșit"**.

Ceremonialul pionieresc la adunarea de unitate

Trompetistul sună adunarea unității. Pionierii vin încolonați pe detașamente și se așază în careu, în ordinea numărului pe care-l poartă fiecare detașament, de la dreapta la stînga. Este bine ca în careu fiecare detașament să aibă locul său fix. În careu, pionierii se vor aranja în linii paralele, în funcție de numărul pionierilor și spațiul disponibil pentru careu. În fața fiecărui detașament stă președintele. În flancul drept stau stegarii (fără drapele), iar în dreapta acestora stă comandantul detașamentului.

O dată cu așezarea detașamentelor în careu, pe latura deschisă se vor așeza, cu fața spre careu, toboșarii și trompetiștii detașamentelor în frunte cu

Oare ce notează tovarășa profesoară de geografie în caietul acestei eleve din clasa a V-a, Școala generală nr. 164 din București ? Să sperăm că e vorba de o notă bună !

PIONIEREȘTI

garda drapelului patriei și garda drapelului unității. Lîngă catarg se vor afla trei pionieri care vor ridica drapelul tricolor (fig. 1).

Președintele unității, aflat la centrul careului, dă comanda: **„Unitate, pentru aducerea drapelelor, drepți".** În sunetul tobelor și al trompetelor, cele 3 gărzi pornesc spre camera pionierilor pentru a aduce

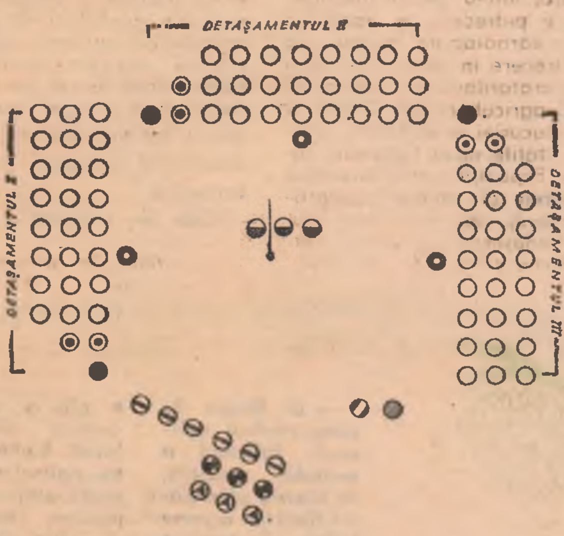

FIG. 1

drapelele (fig. 2). La reîntoarcere, gărzile, purtînd drapelele, defilează prin fața detașamentelor (în acest timp președinții și comandanții schițează salutul), apoi se așază la catarg în următoarea ordine: în față vor sta cei trei pionieri care ridică drapelul, iar în spatele lor, cele 2 gărzi ale drapelelor patriei și unității (fig. 3).

Președintele unității se adresează apoi pionierilor: **„Unitate, pentru ridicarea drapelului patriei, fii gata!"**

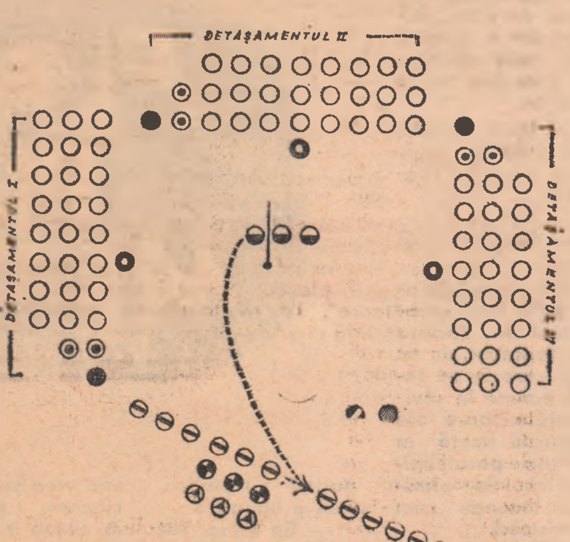

FIG. 2

În timpul ridicării drapelului pe catarg, pionierii intonează „Azi e zi de sărbătoare", iar președinții și comandanții schițează salutul. Apoi cele 2 gărzi ale drapelelor patriei și unității se retrag la locul inițial (fig. 4). Președintele unității se adresează apoi pionierilor: **„Unitate, pentru raport,**

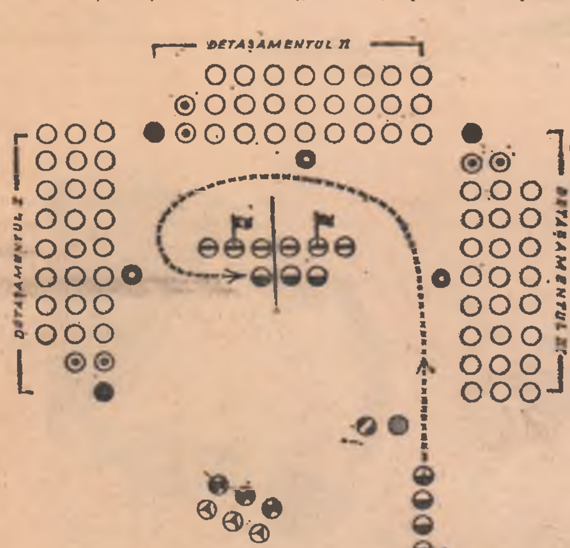

FIG. 3

drepți!" Urmează raportul președintelui unității către comandant. Schițind salutul pionieresc, președintele unității, în poziție de drepți, raportează: **„Tovarășe comandant, unitatea de pionieri este gata pentru începerea programului".**

Comandantul unității strînge mîna președintelui de unitate și, schițînd salutul pionieresc, rostește deviza: **„Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte!"**

Pionierii, schițînd la rîndul lor salutul, răspund: **„Tot înainte!"**

Comandantul unității comandă: **„Unitate, pe loc repaus!"**, apoi anunță scopul adunării.

În continuare se desfășoară adunarea conform temei stabilite.

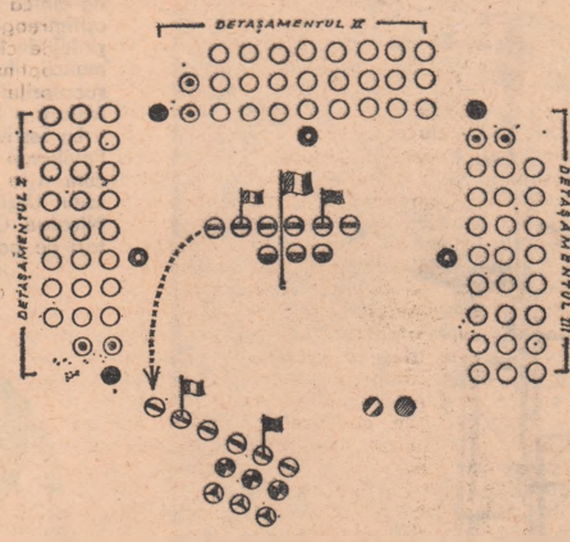

FIG. 4

Pentru închiderea adunării, trompetiștii sună adunarea unității în careu. Apoi comandantul dă comanda: **„Unitate, pentru coborîrea drapelului patriei, drepți!"** Gărzile drapelelor patriei și unității vin și se așază în fața catargului, așteptînd coborîrea drapelului.

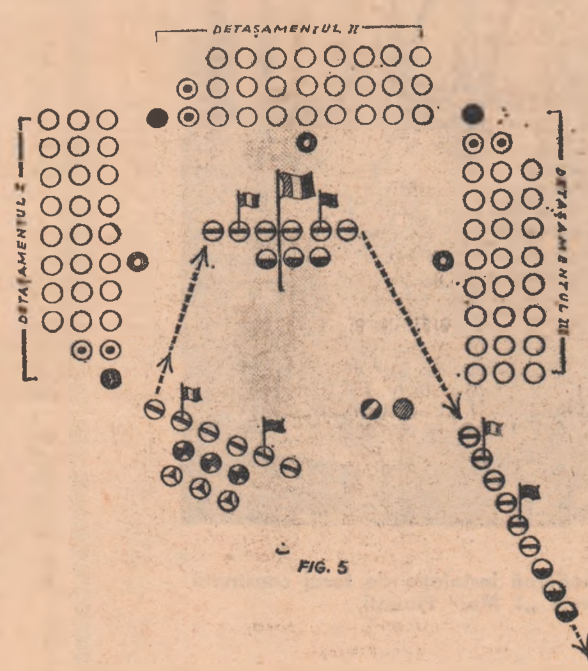

FIG. 5

După ce se coboară drapelul de pe catarg, gărzile, purtînd drapelele, se îndreaptă pe drumul cel mai scurt spre camera pionierilor (fig. 5). În tot acest timp, pionierii cîntă „Azi e zi de sărbătoare", iar președinții și comandanții salută.

După ducerea drapelelor, comandantul unității anunță: **„Adunarea noastră a luat sfîrșit!"**

Ceremonialul de tabără se va desfășura la deschiderea și închiderea activității fiecărei serii, la fel ca la adunarea de unitate, cu precizarea că drapelul rămîne ridicat pe catarg toată perioada unei serii. De asemenea, la începutul fiecărei serii, delegatul consiliului regional al pionierilor predă comandantului drapelul taberei (acest moment va preceda ridicarea drapelului pe catarg).

PREGĂTIREA ȘI PRIMIREA ȘCOLARILOR ÎN ORGANIZAȚIA PIONIERILOR

Conform prevederilor statutului în Organizația pionierilor sînt primiți școlarii din clasele III—VII în vîrstă de 9–14 ani, care sînt sîrguincioși la învățătură, respectă disciplina școlară, au o comportare corectă în școală, familie, societate.

Pregătirea lor pentru a deveni pionieri începe însă o dată cu intrarea în clasa I-a. Rolul principal revine învățătorilor din clasele I—II care, sub îndrumarea comandantului unității, pot folosi o varietate de forme (convorbiri, vizite, întîlniri cu pionieri, învățare de poezii, cîntece etc.) pentru a-i face pe școlari să cunoască și să îndrăgească viața pionierească.

Elevii care își exprimă dorința de a intra în Organizația pionierilor, adresîndu-se verbal conducerii detașamentului sau învățătorului, în cazul claselor a III-a), sînt ajutați de conducerea detașamentului să cunoască scopul organizației, conținutul legămîntului, îndatoririle pionierului, simbolurile și semnele pionierești. Școlarii sînt ajutați să învețe legămîntul.

Înainte de adunarea de primire în Organizația pionierilor, comandantul, sfătuindu-se cu învățătorul și cu copiii din clasa respectivă, va pregăti o scurtă și caldă recomandare a grupului de copii ce urmează să fie primiți în organizație. Dacă în clasa respectivă nu există detașament, primirea școlarilor în organizație se face la un detașament dintr-o clasă apropiată, pe baza hotărîrii comandantului unității.

Desfășurarea adunării de primire în organizația pionierilor

Conform statutului, primirea în Organizația pionierilor se face într-o adunare de detașament. Adunarea de detașament pentru primirea școlarilor în Organizația pionierilor se deschide cu ceremonialul obișnuit la detașament. În careu școlarii stau în fața detașamentului pe o linie în stînga careului (fig. 1).

După ceremonial, comandantul detașamentului citește numele școlarilor care și-au exprimat dorința de a deveni pionieri, prezintă verbal recomandarea colectivă, după care supune aprobării detașamentului, în mod individual, primirea școlarilor respectivi în Organizația pionierilor. Pionierii își exprimă acordul prin ridicarea mîinii drepte. Dacă au vreo obiecție în legătură cu unul dintre copii, pot să o facă.

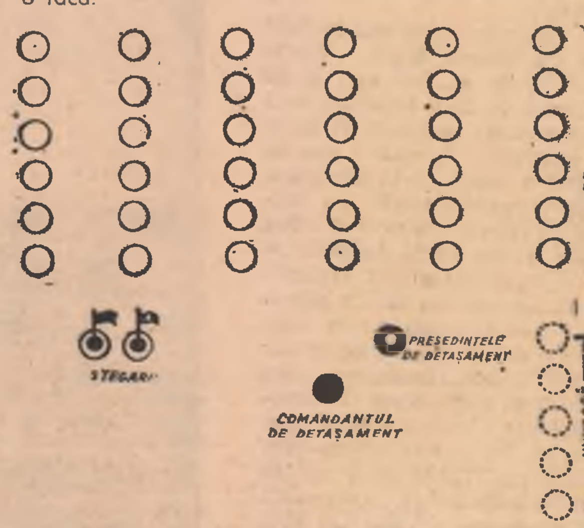

FIG. 1

Comandantul spune: *„Pentru depunerea legămîntului și primirea cravatei roșii, sub drapelul patriei și al Organizației pionierilor, vă aliniați"*. Școlarii ce urmează a fi primiți se aliniază pe 2 rînduri față în față, avînd între ei drapelul patriei (fig. 2). Într-o atmosferă solemnă, cu mîna pe faldurile drapelului patriei, copiii rostesc în cor, pe fragmente, după comandant, legămîntul.

În momentul următor, comandantul pune la gît cravata roșie și înmînează insigna școlarilor. În acest timp, pionierii din detașament cîntă un cîntec („Am cravata mea" pe care îl găsiți reprodus în pag. a 8-a).

După aceea, comandantul rostește deviza, la care doar noii pionieri răspund pentru prima oară: *„Tot înainte"*. Apoi, noii pionieri sînt felicitați, primesc flori, mici cadouri din partea celorlalți.

La adunările de primire participă directorul școlii, secretarul organizației de bază a P.C.R., secretarul comitetului U.T.C. pe școală și părinții elevilor care intră în Organizația pionierilor.

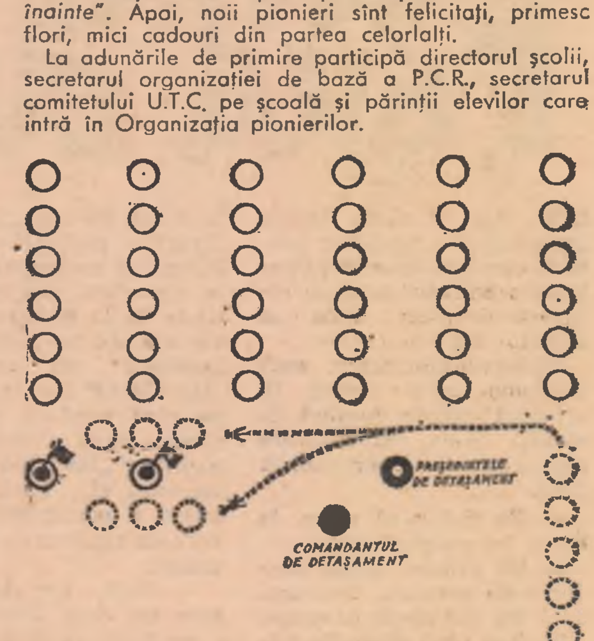

FIG. 2

Din momentul în care în clasa a III-a au fost primiți în Organizația pionierilor cel puțin trei școlari, se trece la constituirea detașamentului pe clasă. Aceasta se poate face într-un cadru solemn, într-o adunare de unitate în primul trimestru al anului școlar, o dată cu adunarea în care pionierii din clasa a VIII-a ies din pionierat și predau drapelele și însemnele celui mai tînăr detașament.

Cu acest prilej, ei predau celor mici ștafeta celor mai frumoase acrivități și tradiții ale detașamentului, care din acea clipă își încetează activitatea. În acest fel se vor pune bazele unor frumoase tradiții pionierești.

FÎNTINI FĂRĂ CUMPĂNĂ

Noaptea se lăsase de mult pe dealurile și cîmpia Boldeștiului. Viile au rămas singure. Culegătorii au plecat de mult acasă. Doar sondele, uriașe fîntîni fără cumpănă, le țineau tăcute tovărășie apropiată, zbuciumîndu-se tainic în liniștea nopții.

La căminul schelei, becurile din dormitoare se stinseseră și ele de mult. Băieții se culcaseră. Unii lucraseră în schimburile de zi, alții se mai odihneau puțin înainte de plecarea în schimbul de noapte.

În camera sondorilor a apărut parcă, dintr-o dată, Ionică Tulbure. Pășea tiptil, să nu-i trezească pe ceilalți. Se opri lîngă unul dintre paturi.

— Chivărane! Chivărane, mă auzi?!...

— Ce e, s-a întîmplat ceva?

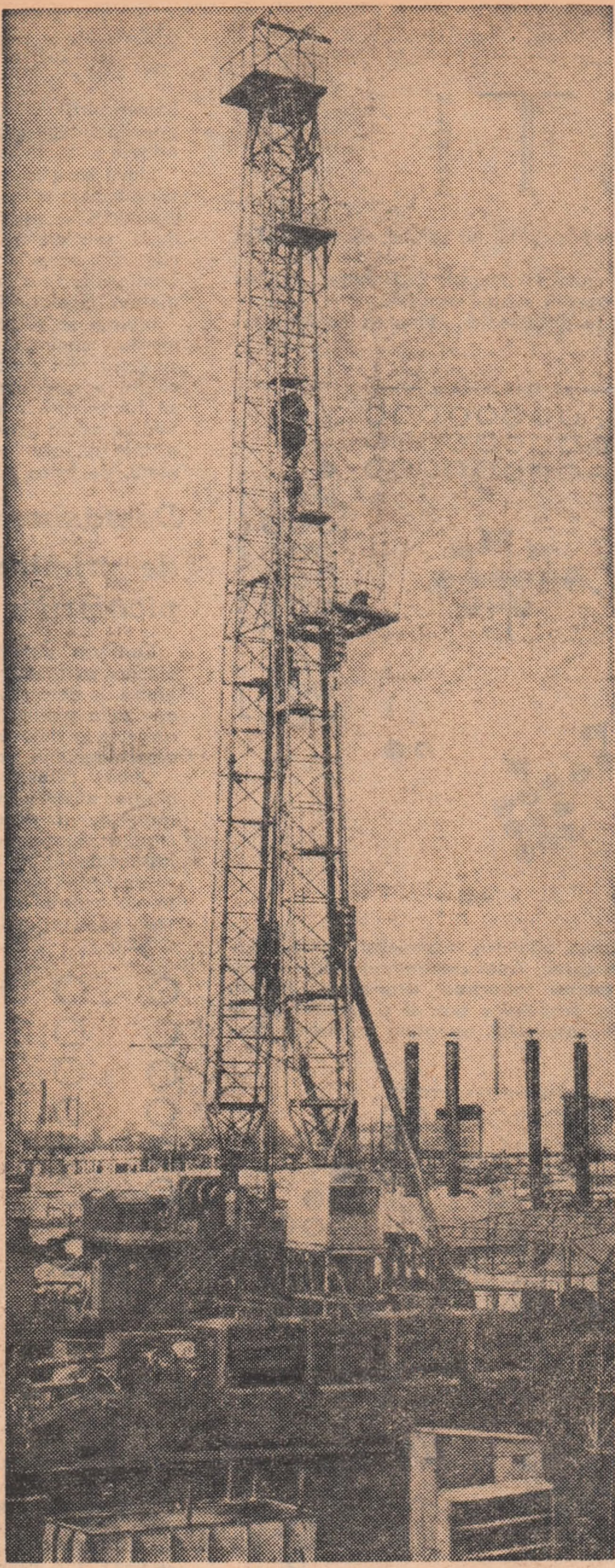
— Scoală iute că trebuie să plecăm. Acuș intrăm în schimb. Poate că e nevoie de noi mai devreme. Hai o dată!

Vasile Chivăran n-a mai așteptat mult invitația. Sări repede din pat, îmbrăcă salopeta și porni spre vestiar de unde-și luă cascheta și bocancii de lucru.

— Sînt gata. Hai să mergem!

Pe drum, s-au mai întîlnit și cu Mircea Rusu. Vasile Chivăran e cel mai tînăr dintre ei. N-a împlinit încă 18 ani și sondorii îi spun „puștiul". Îi spun așa de cînd a venit de la Cîmpina, de la profesională, cu ceilalți colegi. Maistrul Ion Marinescu de la brigada a VII-a, unde a fost repartizat, l-a numit așa din prima zi. Așa îi spun acum sondorii din toate echipele brigăzii lui Marinescu. Ba chiar și unii colegi de școală, care lucrează prin alte secții, tot aici la schela din Boldești. Vasile însă nu se supără niciodată că oamenii îi spun așa. Sondorii îi sînt ca niște frați mai mari, de la care a învățat multe lucruri.

...Ferestrele de la camera de automatizare sînt luminate. Sondorul de serviciu urmărește atent un ecran. De aici poate ști tot ce se întîmplă la sondele răsfirate la zeci de kilometri depărtare. Aici se simte fiecare „respirație" a sondelor, poate fi urmărit drumul țițeiului din adîncuri pînă la rezervoarele mari unde se adună.

O modernă instalație de foraj construită la Uzinele „1 Mai" Ploiești.

Maistrul Marinescu, sosit devreme, ca de obicei, își așteaptă băieții fumînd liniștit. Și-au dat întîlnire aici și știe că ei vor veni la timp.

— Ce zici, o să avem de lucru în noaptea asta?

— Să vedem, spuse sondorul de serviciu. Deocamdată, nu văd nimic pe ecran.

Tocmai cînd glasurile băieților se auzeau tot mai aproape, lîngă fereastră, pe ecran apăru „spotul", un punct luminos, care arăta că undeva, departe, la o sondă, e nevoie de prezența lor.

— Bine că ați venit mai devreme, băieți. Pornim chiar acum. Haideți să pregătim troliul. Caschetele văd că le aveți cu toții...

★

...N-au trecut decît cîteva ore de cînd sondorii din echipa de noapte au pornit la drum. Pe cîmp, la lumina farurilor puternice ale troliului, cei patru bărbați scot la suprafață una după alta tijele de la pistonul sondei. De sus, de pe podul turlei, „podarul" dă comenzile: „Hei! Hei!" De jos, răspund pe rînd sondorii care au rămas lîngă ciocanul demontat: „Hai, hai!". Așa lucrează ei. Fiecărei comenzi îi corespunde o mișcare de cheie sau o bătaie de ciocan.

— Stați, am găsit tija care s-a rupt. Uite-o.

— Aduc eu acuș alta, sări „puștiul".

— O înlocuim repede, și facem proba, spune maistrul Marinescu. Vezi, Chivărane, să fii aici cînd pornim. Dacă merge ciocanul înseamnă că asta a fost tot.

„Ciocanul" însă n-a vrut să meargă, cu toate că sondorii au umplut tubingul cu apă sărată, așa cum fac de obicei după o reparație. Țițeiul stătea mai departe liniștit, acolo în pămînt, la aproape doi km adîncime.

S-au apucat din nou de lucru. Au trebuit să desfacă din nou tot ce lucraseră.

...Zorii i-au apucat tot acolo, la sonda 892. Acolo i-au găsit și cei din schimbul de dimineață, sondorii Ion Rotaru, Constantin Călin și Aurel Manea. Au lucrat împreună mai departe, pînă în momentul cînd țițeiul a izbucnit din nou cu putere spre suprafață, pînă cînd una dintre cele peste 370 de fîntîni fără cumpănă, răsfirate pe cîmpia și dealurile Boldeștiului, a început să funcționeze din nou.

..Soarele s-a ridicat de mult. Pe drumul care duce spre dormitoare merg patru bărbați cu caschete de sondor pe brațe. Sînt Ion Marinescu, Ionică Tulbure, Mircea Rusu și tînărul Vasile Chivăran. Cu toate că sînt obosiți, în priviri le poți citi cu ușurință mulțumirea. În fața căminului, Chivăran le dă mîna:

— Somn ușor, băieți și... pe diseară!

Ecaterina ROȘCA

ZIUA RECO

SĂRBĂTOARE A HĂRNICI FERTILITĂȚII PĂMÎNTU

La 2 octombrie, s-a desfășurat în întreaga țară, într-o atmosferă însuflețită de cîntec și petrecere, de voie bună și optimism, sărbătoarea „Zilei recoltei", prilej de trecere în revistă a roadelor muncii lucrătorilor de pe ogoare, a succeselor agriculturii noastre, de manifestare a bucuriei culesului.

La festivitățile de la Halele Obor și Pavilionul Expoziției din București, precum și la cele din comuna Coșereni, raionul Urziceni, au luat parte tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat.

Sub cupola Pavilionului E realizărilor economiei naționale ganizat în cinstea „Zilei reco mare paradă a strugurilor, fruc vinurilor românești. O sută cinci cooperative agricole, gospodării stațiuni experimentale și alte participante la cel de al II-lea național de struguri, au decorat dusele lor întregul etaj al pavi desemnînd simbolic aria pante carpatice.

Miile de vizitatori sosiți la

FLORI DE META

O lampă pentru noptieră din fier forjat.

Maistrul Nicolae Adam o așază pe o masă, punînd ștecherul în priză. Apasă pe un buton.

De la mijloc, din interior, răzbate un snop de raze, iluminînd o bucată de sticlă compactă, care ține loc de abajur.

— Nu-i sticlă, mă lămurește maistrul, bănuind confuzia.

— Dar ce e?

— Plexiglas. Și apoi...

Mă uit mai de aproape. Lumina difuzată de undeva de dedesubt, de un bec care nu se vede, scoate în evidență o floare viu colorată fixată în bucata paralelipipedică de plexiglas limpede cum e cristalul.

— O floare de cîmp, explică maistrul. Folosind o metodă specială, se toarnă plexiglasul fluid în diverse forme, în care se așază și cîte o floare. Se solidifică, închizînd floarea în blocul cristalizat.

— E foarte frumoasă lampa. Dar partea metalică, cum e lucrată?

— Cu mîna. Tot ce se vede aici e lucrat cu mîna.

Atelierul (Cooperativa Tehnometalica), situat pe Calea Griviței 176, unic în felul său nu numai în București, e plin cu obiecte casnice din fier forjat. Rame pentru oglinzi și fotografii, etajere, lampadare, jardiniere — care de care mai frumoase.

— Cele mai multe din obiecte sînt lucrate la rece. Cu niște ciocane speciale.

Pe un perete se văd vreo șapte-opt ciocane. Maistrul ia cîteva în mînă. Au pe fața ascuțită, în relief, felurite modele, înflorituri care, prin lovire, sînt transmise în metalul ce se forjează.

La un banc, în

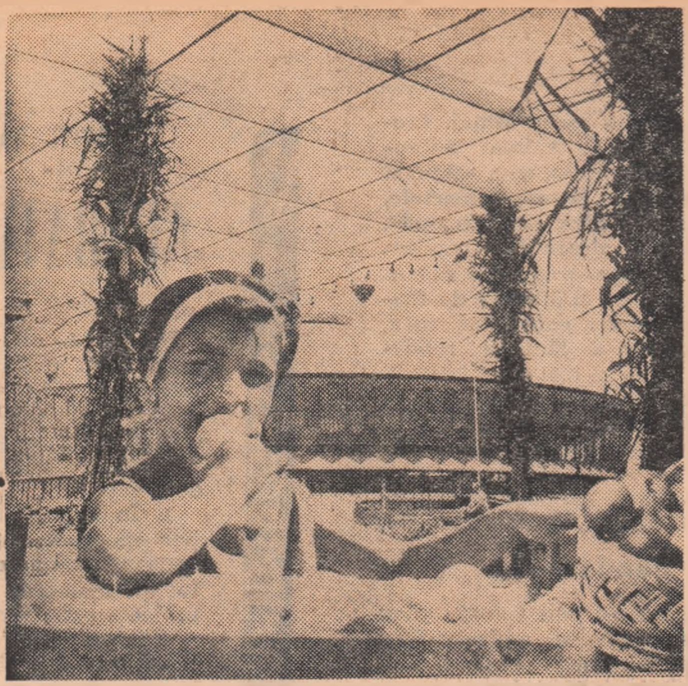
Dulciuri de... toamnă.

Foto Gr. PREPELIȚĂ

.TEI – ŢĂRĂNIMII ŞI ROMÂNESC

din toate colţurile Capitalei au prilejul să admire bogăţia roadelor, hărnicia ţăranilor şi să guste mustul rubiniu, merele parfumate, strugurii şi tot felul de fructe — roade din culturile care cresc pe pămîntul patriei.

„Ziua recoltei" a constituit pentru oamenii muncii de la oraşe şi sate o frumoasă sărbătoare, prilej de exprimare a bucuriei pentru toamnele noastre bogate, de manifestare a cîntecului şi jocului popular, a obiceiurilor strămoşeşti.

O mică participantă la Ziua recoltei.

ŞTEFĂNIŢĂ TRANSMITE

Ştefăniţă stă lîngă telefon. Aşteaptă nişte veşti importante din Dobrogea, din Oltenia, din Banat...

Alături, Iliuţă, prietenul său.

— Ce zici de plimbarea de duminică?

— Frumoasă. Zona de nord a Bucureştiului oferă o priveliştе minunată pentru cele 11 000 de apartamente care se vor mai înălţa acolo.

— Altădată o să mergem şi pe alte străzi, prin alte cartiere. Dar... ia creion şi hîrtie!

Telefonul sună insistent.

— Notează, îi spune Ştefăniţă prietenului său. Apoi strigînd în microfon: care e situaţia electrificării satelor în regiunea Dobrogea?

O voce înfundată zbîrnîie în aparat, venită de la celălalt capăt de fir.

— Cum, e aproape terminată?!... Da, am notat. Şi în regiunea Banat electrificarea rurală se apropie de sfîrşit.

Ştefăniţă a aflat, într-adevăr, veşti importante. Anul acesta electrificarea satelor s-a intensificat. Pînă în decembrie vor fi electrificate peste 1 000 de sate din cele 5 000 prevăzute a fi electrificate în actualul cincinal.

...ei etajere, ...utecişti — ...Blaj şi ...e Daniel. ...ate de su...mînă. De ...ările viole...icături in...ente de ...îrîind. ...i se folo...altă tehni...pune mai...am. Cu a-

de curînd optzeci de bucăţi pentru casele de odihnă de pe Valea Oltului. Altele sînt destinate înfrumuseţării interioarelor de şcoală. Chiar în şcoala în care învaţă copiii mei se află astfel de jardiniere.

Maistrul Nicolae Adam are doi copii; Elena, care e în clasa a treia, şi Claudiu, care e într-a doua. Amîndoi au terminat clasa cu medii peste 9. Ei se opresc adesea în faţa familiarelor jardiniere din şcoală, în care florile naturale se îmbină armonios cu cele din metal. E un prilej de fierească emoţie şi mîndrie.

Le-a făcut tatăl lor!

Al. Dinu IFRIM

...aparatului ...ră se apli...biect diver...de metal, ...picătură ...ură. ...atenţia în ...ţie de jar...unele în ...e liră. ...terminat

ATLASUL PIONIERULUI:

SAN MARINO

San Marino sau „republica celor trei cetăţi", cum i se mai spune, se află situată în nord-estul peninsulei italice, nu departe de ţărmul Mării Adriatice. Această ţară liliputană, cea mai mică din lume, este şi cea mai veche republică de pe glob. Numele îi vine de la legendarul pietrar Marino care, venit de pe mare, s-ar fi instalat, împreună cu cîţiva tovarăşi de breaslă, pe muntele Titano. Cu timpul, şi-au găsit refugiu aci şi alţi oameni, aşezarea mărindu-se. Aşa a apărut în acest colţ pitoresc de lume republica San Marino, al cărei teritoriu nu depăşeşte mărimea Bucureştiului.

O mare parte din locuitorii micii republici se îndeletnicesc cu meşteşugul cioplitului în piatră, moştenit din generaţie în generaţie. Modelează cu dalta obiecte de artă, ridică locuinţe de piatră, basoreliefuri şi diferite elemente sculpturale.

Mărturie a acestei tradiţionale îndeletniciri stau şi cele trei cetăţi ridicate de strămoşii sanmarinezilor pe cele trei vîrfuri ce încunună muntele Titano. Cetăţi puternice, grandioase, înălţate în scopul de a-şi apăra libertatea, republica.

Pe cel mai înalt vîrf al muntelui, într-o fortăreaţă împrejmuită cu ziduri de piatră, există unul dintre interesantele muzee din lume: muzeul armelor. Aci sînt expuse arme de tot felul, de la străvechile arbalete, spade şi suliţi, pînă la armele cele mai moderne.

Capitala ţării este oraşul San Marino care, împreună cu cele cîteva aşezări dimprejur constituie de fapt ţara. Aci, în San Marino, există cîteva fabrici, printre care unele textile, o fabrică de hîrtie şi una de cauciuc sintetic. O importantă sursă de venituri pentru locuitorii republicii o reprezintă turismul. Aci vin anual milioane de turişti din toată lumea.

La San Marino, în capitală, se află reşedinţa Marelui Consiliu General, care conduce treburile republicii prin aşa-numiţii căpitani regenţi, aleşi din rîndurile sale.

Mica şi străvechea republică San Marino are meritul de a fi găzduit o perioadă pe Garibaldi, cunoscutul erou naţional al poporului italian, unul dintre cei mai de seamă conducători ai luptei pentru eliberarea şi unificarea naţională a Italiei pe cale revoluţionară. O parte din obiectele sale personale sînt expuse în muzeul din San Marino.

Al. MIHU

DE LA PRIETENII TĂI DE PESTE HOTARE

E minunat să construieşti fabrici şi uzine, să înalţi blocuri frumoase, cu apartamente confortabile.

De această pasiune sînt animaţi şi micii constructori din fotografie, elevi la o şcoală din Berlin (R. D. Germană).

Zîmbetul lui mamy

de Constanţa NICULESCU

ÎN ORAŞUL GRENADA, STATUL MISSISSIPI, S.U.A., ÎN ZIUA DESCHIDERII ŞCOLILOR, AU FOST ATACAŢI ŞI MALTRATAŢI DE CĂTRE RASIŞTII ALBI 30 DE COPII NEGRI.

Cînd s-a trezit dimineaţă, înainte de a vedea razele soarelui, Dorothy a întîlnit faţa lui mamy, aşa cum nu o văzuse de mult. Ochii ei negri se scăldau în luminile calde ale bucuriei, iar zîmbetul îi desenase în fiecare colţ al gurii, raze mici, vesele. Vorba îi era tot dulce şi legănată, dar nu o mai îmbia la somn.

— Hai, Dora, azi nu te las să lenevești, draga mea. Începe şcoala!

Şcoala! Rostit de mamy, cuvîntul avea o rezonanţă neobişnuită. Şi în cîte feluri nu-l rostise pînă atunci! Cu mînie, cînd copiii negrilor nu aveau dreptul să înveţe alături de albi, cu speranţă, cînd se zvonise că au cucerit acest drept şi cu o explozie de bucurie cînd ziarele au confirmat vestea. Atunci mamy a luat-o pe Dora în braţe, a sărutat-o şi a stat pînă noaptea tîrziu să-i coasă uniforma, de parcă şcoala s-ar fi deschis a doua zi. Iar acum... „începe şcoala!" Ce putere magică avea azi cuvîntul rostit de mamy! Somnul s-a destrămat într-o clipă şi prea mult timp nu i-a trebuit Dorothei să-şi îmbrace hăinuţele curate şi să-şi soarbă cafeaua. Mamy i-a mai potrivit odată şuviţele aspre sub funda albă, apoi a condus-o la poartă.

— Ai grijă, te poartă bine, draga mea, şi să scrii tot ce spune domnul învăţător.

Şcoala nu era prea departe, dar Dorothey i se părea că drumul nu se mai sfîrşeşte. Mergea cu pas măsurat, şi îşi ţinea strîns, sub braţ, cărţile şi caietele. Ca să treacă timpul mai repede începu să repete în gînd tot ce o învăţase mamy: cum să salute, cum să se încline şi să răspundă cînd domnul învăţător va striga catalogul...

O larmă neobişnuită îi goni într-o clipă gîndurile. În faţa şcolii, o mulţime de bărbaţi strigau, huiduiau, fluierau, agitînd arme şi bastoane de cauciuc. Ţipetele ascuţite ale copiilor au înspăimîntat-o şi Dorothy încercă să ocolească mulţimea. Din toate părţile înşă alergau copii negri ca şi ea, cu feţe însîngerate şi priviri îngrozite, hăituiţi de bărbaţi albi, înarmaţi. Gîfîind, cu părul răsfirat, îmbrîncită din toate părţile, Dorothy scăpă din mînă cărţile. Încercă să le ridice, dar o mînă de fier îi răsuci braţul şi durerea o doborî la pămînt. Tremurînd de durere şi spaimă, izbuti cu greu să se ridice, dar un vîjîit şi un pocnet scurt au doborît-o din nou.

...În faţa patului alb, frîngîndu-şi mîinile, mama îi explica doctorului:

— De trei zile zace aşa în neştire. Nu plînge, nu se vaită. Tresare doar din cînd în cînd şi strigă „Am să întîrzii, o să strige catalogul". Salvaţi-mi-o, domnule doctor, mai faceţi-i ceva, salvaţi-o!

— Să aşteptăm efectul injecţiei. Uite, parcă se mişcă. Dacă-şi revine acum, e salvată.

Dinspre patul alb se auzi un scîncet, apoi vocea mamei:

— Cine sînt eu, Dora, mă recunoşti, cine sînt eu?

— Ma-my...

— Ce te doare, ce ţi-au făcut? întrebă doctorul.

— M-au lovit cu piatra în cap... mi-au rupt... mîna.

— Şi ce-au mai făcut?

Ochii fetei căutară în jur.

— Şi... au furat, au furat zîmbetul lui mamy. Istovită de efort, se prăbuşi apoi în pernele mari, pufoase.

Doctorul îşi luă trusa şi-i strînse mîna negresei.

— Rănile se vor vindeca. Cele ale trupului...

Din patul alb o voce stinsă repeta într-una:

— Au furat, au furat zîmbetul lui mamy...

Buchetul de crizanteme

(*Urmare din pag. 1*)

mai o impresie. Crizantemele nu erau pictate. Erau flori adevărate. Stăteau într-o vază pe o catedră. L-am întrebat pe Sin.

— Asta-i o imagine din prima zi de școală?

— Nu! Aici, în clasa asta, e o tradiție. Se aduc flori în fiecare zi. Tot anul.

Doi băieți și un cățel

Încercările mele de a-l face pe Sin să coboare de pe acel Everest imaginar pe care se cocoțase au dat greș. Știam din alți ani că entuziasmul din primele zile de școală scade treptat sau se stinge cu totul, că adesea planurile întocmite cu multă migală sînt uitate chiar de a doua zi, că pe cerul unei clase pot să apară oricînd nori. Sin nici n-a vrut să asculte. I-am cerut adresa uneia din clasele pe care le-am văzut pe ecranul televizorului, dar m-am izbit de aceeași încăpățînare. Nu putea să-mi dea nici o adresă. Ar fi însemnat că și-a pierdut încrederea în clasa respectivă. Or, el avea încredere în toate clasele. Sin și-a umflat pieptul, luînd din nou poza de cuceritor. În clipa aceea mi-a apărut în minte, aproape fără să vreau, buchetul de crizanteme. M-am ridicat, i-am strîns mîna lui Sin, dar nu i-am spus ce am de gînd să fac. Pînă seara eram în tren, iar a doua zi spre prînz în curtea Liceului „Alexandru I. Cuza" din Iași. Aici trebuia să descopăr clasa în care se aduceau flori în fiecare zi. De la Sin știam doar numele liceului unde exista o asemenea clasă. Pînă la două, cînd trebuia să sune, mai erau aproape trei sferturi de ceas. Lîngă treptele de piatră de la intrare, trei pionieri, fiecare cu cîte o gutuie uriașă în mînă, își povesteau un film pe care, după cîte am înțeles, îl văzuseră împreună. Repovestite în lumina blîndă a soarelui și a parfumului de gutuie, episoadele din film păreau și mai atrăgătoare.

La cîțiva pași, mai retrași și mai sfioși, doi băieți discutau ceva în șoaptă și priveau un cățel. Cățelul era doar desenat pe o bucată de placaj. Mare, negru, cu pete albe, cu urechi clăpăuge, semăna mai degrabă cu un Sfinx. Stăpînul sau autorul — era elev în clasa a V-a B și se numea Sîrbu Mihai. Trecuse clasa cu premiul III. În cel mai autentic limbaj moldovenesc, Mihai m-a asigurat că **„dacă înveți cîte oleacă la toate obiectele, apăi poți să vii la școală fără nici o teamă"**. Colegul care-i admirase desenul se numea Barbu Constantin și era în clasa a V-a A. Trecuse clasa cu media 10 și „învăța de frumusețe". Întîi n-am înțeles cum vine asta, dar Barbu Constantin m-a lămurit răbdător:

— Cărțile pe care le primim sînt noi și frumoase și de asta învăț.

— Bine, și cînd se învechesc, nu mai înveți?

— Păi, le păstrez bine. Și-apoi sînt frumoase prin ce scrie în ele. Sînt interesante.

Oboseală sau nepăsare?

I-am întrebat pe cei doi băieți dacă știau cumva care era clasa unde se aduceau flori în fiecare zi. O clipă s-au privit în ochi, apoi a răspuns numai stăpînul cățelului:

— În clasa a VI-a A!

De fapt nici nu mai era nevoie să întreb. Buchetul de crizanteme, pe care o pionieră cu codițe îl ținea lîngă servietă, m-a condus pînă în pragul clasei. Sin avea în felul lui dreptate. La cei dintr-a VI-a A, nu se auzea larma din alte clase, peste bănci nu zburau ghiulele de hîrtie sau bucăți de cretă. Nu se auzeau șușoteli sau rîsete înfundate.

Eleva Ionuță Gabriela a fost scoasă la lecție și a răspuns foarte bine. A primit nota zece. Dar ea a răspuns mereu, aproape toată ora; și pentru Hotnog Cornelia, care dădea răspunsuri nesigure, și pentru Dima Ion, și pentru Ciubotaru Petronela, care se uita pe geam, și pentru Bîrlădeanu Corina, care nu era atentă la ce se discuta în clasă. A răspuns și răspunde mereu pentru alții, în fiecare oră și în fiecare zi.

Înainte de a pleca am pus o întrebare:

— Ce se întîmplă la voi? Cum vă explicați atîtea răspunsuri slabe? N-au trecut nici două săptămîni. E vorba cumva de oboseală?

Cîțiva au dat vina pe vacanță. A fost prea lungă sau prea frumoasă.

Ionuță Gabriela s-a apropiat mai mult decît toți de adevăr:

— Oboseală? Poate. Mai degrabă puțină nepăsare. Puțin mai... multă!

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

ȘTIȚI SĂ FOTOGRAFIAȚI?

APARATUL DE MĂRIT

Pentru a obține copii (fotografii), mai mari decît clișeul, procedăm la proiectarea imaginii mărite cu ajutorul aparatului de mărit. Aparatele de mărit sînt confecționate din cîteva părți componente, montate într-o carcasă metalică. Vă prezentăm un aparat de mărit.

1. În corpul de luminat unde se află un bec opac ale cărui raze trec întîi prin condensor, străbat stratul de gelatină al filmului și apoi trec prin obiectiv de unde sînt proiectate pe planșetă.

Mărirea unei fotografii depinde de distanța focală a obiectivului și de distanța de la obiectiv la planșetă.

Ca modele de aparate putem spune că se disting aparatele cu **reglarea automată a clarității** și aparate de mărit cu **claritate fixă**.

Ele pot funcționa cu condensori și fără condensori. De fapt ce sînt condensorii și la ce folosesc? Condensorii sînt formați dintr-un sistem de lentile convergente, intercalate între sursa de lumină și obiectivul aparatului și au rolul de a asigura o iluminare uniformă, dirijată pe întregul cîmp al imaginii. Sursa de lumină și condensorul optic, împreună cu obiectivul aparatului, formează un tot unitar care în prealabil a fost calculat precis.

Aparatul de mărit echipat cu condensor mărește contrastele imaginii, dar în același timp scoate în evidență granulația și unele deteriorări ale negativului. Pentru eliminarea acestor neajunsuri se pot introduce niște ecrane difuzante din sticlă opacă sau mată, ele avînd rolul de uniformizare a întregului cîmp al imaginii.

Obiectivul, cel mai important accesoriu al aparatului de mărit, proiectează imaginea negativă pe planșa aparatului peste care punem hîrtie fotografică.

Aparatul de mărit se așază pe o masă, în laborator, aproape de vasul cu revelator și de vasul cu fixator. Ca și la copiere directă

Componentele lotului de gimnastică de la clubul sportiv școlar evoluînd la sol.

FOTBAL

Patrusprezece echipe de fotbal aleargă după o minge care la sfîrșitul campionatului se va transforma în laurii cuveniți celor mai buni. Etapa a VII-a nu a oferit încă decît în parte un spectacol atractiv. PROGRESUL, proaspăta promovată din „B" (unde, anul trecut, pe vremea aceasta, era proaspăta retrogradată din „A"...) se menține pe locul întîi datorită perseverenței sale și formei slabe a unora din echipele cu care s-a întîlnit. Ultimul meci cu STEAUA a fost plictisitor, lent, încîlcit. Unicul gol al partidei (înscris de Viorel Popescu spre sfîrșitul meciului) a adus Progresului încă 2 puncte în clasament. În spatele acestei echipe se simte respirația accelerată a studenților craioveni, care, instalați pe locul 2 (11 puncte), veneau după 2 victorii în deplasare. În meciul de duminică, au primit la Craiova pe C.S.M.S. întrecîndu-și colegii ieșeni cu 1—0 (dar scorul putea să fie mai mare). DINAMO București a intrat pe teren cu dorința fierbinte de a învinge pe RAPID și feroviarii, politicosi, au acceptat. Dinamoviștii, datorită în special eforturilor lui Radu Nunweiller, Pîrcălab și Ghergheli (ultimii doi părînd că vor să îndulcească... mustrările acide care le-au fost aduse în ultimul timp) au fost foarte buni în cîmp, pasînd cu mai multă siguranță. Un meci frumos, tehnic, rapid: STEAGUL ROȘU — PETROLUL (2—2). Tot un 2—2 a pecetluit și întrecerea dintre U.T.A. și FARUL, însă după o partidă slabă. Acesta e al 5-lea meci nul al textiliștilor în actualul campionat! E o mică „performanță" dacă ținem seama că în total s-au disputat 7 etape. POLITEHNICA și UNIVERSITATEA au petrecut în comun 90 de minute pe gazon, după care s-au despărțit luînd fiecare ca amintire un punct. Rezultatul (1—1) poate că îi mulțumește în parte pe clujeni, dar timișorenii n-au de ce fi încîntați deoarece au ratat o mulțime de ocazii extrem de favorabile.

Un campion și recordurile sale

Pentru suporterii aflați în vară pe marginea bazinului de la Palatul pionierilor, numele pionierului Oprițescu Zeno este cunoscut. Pentru cei care n-au fost de față la Campionatul republican al copiilor la natație, dotat cu cupa „Scînteii pionierului" vom spune că Oprițescu Zeno a urcat de trei ori pe podium obținînd trei recorduri republicane: la proba de 50 m delfin — 12 ani (34"5), la proba de 50 m liber —

12 ani — (30",1), și la proba de 100 m liber — 12 ani — (1'8").

Cine este acest băiat? Pentru cei 12 ani ai săi, biografia sa arată pe scurt cam așa: s-a născut la Cluj, în primăvara anului 1954. La vîrsta de 9 ani s-a hotărît să învețe înotul în cadrul C.S.M.—Cluj. Acolo a fost remarcat ca un copil talentat. Tovarășul antrenor Bogdan s-a ocupat de Zeno, i-a îndrumat orele de antrenament, și cum e firesc, rezultatele au început să apară. La început doar prin locul III pe regiune, în 1964, cucerit în cadrul Cupei 23 August. La concursurile dintre cluburi pe care le-a susținut Zeno la Oradea, Baia Mare și Tîrgu Mureș, progresele erau evidente.

În anul trecut la Cluj la probele de 50 m spate și 200 m liber, Zeno a obținut două recorduri republicane cu timpul de 36" 5 și respectiv 2'48. Ce-și dorește în prezent Zeno? Pentru că a mai crescut are două dorințe: 1) să termine acest an școlar cu media generală 9 și 2) să abandoneze proba de 50 m și să se pregătească serios pentru 100 m, 200 m și 400 m. Noi îl credem, pentru că este o promisiune de pionier. Și-i urăm succes!

Elena SKIBINSKI

ȘTIRI SPORTIVE

■ La Școala generală din comuna Rușețu, raionul Făurei, sub supravegherea directă a profesorului de educație fizică, Oprea Ricu, 40 de pionieri și școlari au reușit să treacă cu bine majoritatea probelor din cadrul concursului pentru insigna de polisportiv. Iată și cîteva rezultate: 60 m plat — Cășaru Gheorghe, 9 sec.; Greutate — Oprea Ion (4 kg) 6,75 m; Lungime — Aparasca Viorel, 4,30 m.

■ Echipa de gimnastică (fete) a Liceului „Ion Neculce" din Capitală se pregătește cu entuziasm pentru concursurile de gimnastică care se vor organiza în curînd pe raion, apoi pe Capitală. Pînă acuma s-au evidențiat la antrenamente pionierele Repețchi Mihaela (clasa a VII-a B), Stanciu Georgeta (clasa a VII-a C) și Văcaru Florentina (clasa a VIII-a B).

■ O dată cu începerea noului an școlar, pionierii și școlarii de la Școala generală nr. 4 din orașul Sibiu și-au amenajat o frumoasă și bogată bază sportivă. Pe terenurile de fotbal, de volei, de handbal și pe pista de alergare, se vor înregistra pe filele calendarului sportiv 1966—1967 noi performanțe valoroase, cu care se vor mîndri micii sportivi.

lumina va fi roșie sau portocalie. În timp ce așezăm hîrtia fotografică, exact sub imaginea proiectată, avem grijă ca lumina din aparat să treacă prin ecranul roșu protector. Expunerea durează cîteva secunde, în raport cu densitatea filmului, ținînd seama și de distanța obiectivului față de rama de copiat. După ce hîrtia a fost expusă, o introducem în recipientele cunoscute de la copiere și astfel obținem o fotografie mărită după dorință.

Grigore PREPELIȚĂ

ȘTIAȚI CĂ...

... timpul cel mai favorabil pentru plantarea pomilor este toamna, după căderea frunzelor, prin lunile octombrie-noiembrie, deoarece acum se înregistrează o creștere foarte activă a rădăcinilor ?

... la pomii plantați toamna o parte din substanțele asimilate migrează tocmai în rădăcinile periferice, care pînă la sosirea iernii au posibilitatea de a începe să-și vindece rănile și să-și formeze rădăcini noi ?

... pomul plantat din toamnă are timp pînă în primăvară să se așeze mai bine, să realizeze un contact perfect între rădăcini și pămînt, încît primăvara el fiind prins pe jumătate, pornește să vegeteze mai devreme ?

... în regiunile cu ierni geroase și fără zăpadă, plantarea pomilor este mai bine să se facă primăvara, pentru că aceștia pot suferi din cauza gerului ?

... la săpatul gropilor pentru plantarea pomilor este nevoie nu numai să se afineze solul, dar și să se schimbe straturile lui, astfel încît stratul de la suprafață, cel mai bogat în substanțe hrănitoare să vină la adîncimea cea mai convenabilă rădăcinilor ?

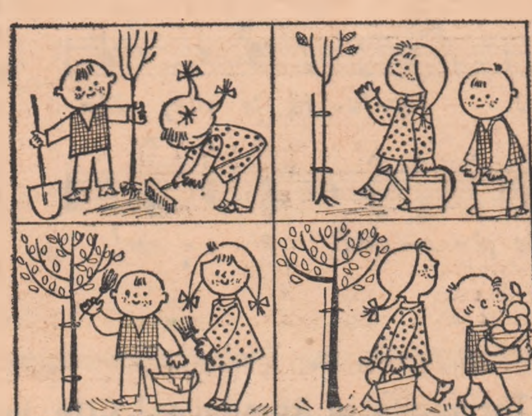
... soluția cea mai bună pentru prinderea și vegetarea normală a pomilor este de a se umple toată groapa cu pămînt numai de la suprafață, care este mai hrănitor pentru pomi ?

... înainte de plantare, pomii se mocirlesc într-o mocirlă formată din pămînt galben, balegă de vacă și apă, avînd consistența smîntînii, care asigură un contact intim al rădăcinilor cu pămîntul, oferă substanțe hrănitoare mai bogate rădăcinilor și favorizează vindecarea rănilor și formarea rădăcinilor noi, prin acțiunea substanțelor de creștere aflate în balega de vită ?

... adîncimea de plantare a pomilor este indicată de un punct numit colet, care marchează locul unde se termină trunchiul pomului și începe rădăcina, putîndu-se observa prin aceea că are o culoare mai deschisă ?

... printr-o plantare corectă a pomilor și prin aplicarea unei agrotehnici moderne, producția livezilor a sporit simțitor, încît numai la măr, de exemplu, a atins 52 000—63 000 kg la hectar, față de numai 5 000—10 000 kg la hectar, cît se obținea înainte vreme ?

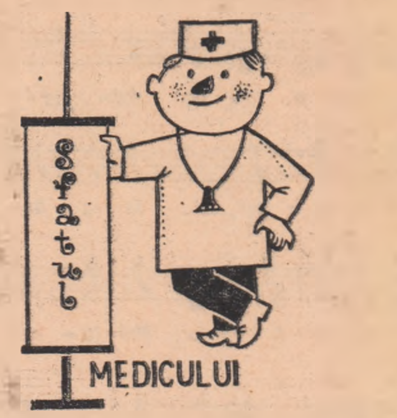
... dacă sînt altoite pe puieți sălbatici anumite soiuri de măr pot trăi pînă la 80 de ani, iar de păr pînă la 60 de ani ?

Poveste fără cuvinte

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

„Colțul vostru"

Ați constatat cu toții că, din momentul cînd începeți să învățați și pînă reușiți să vă concentrați trece un timp, mai lung sau mai scurt. Pentru a vă micșora acest efort de concentrare este bine, dragi copii, să vă situați în condiții prielnice pentru ca atenția voastră să nu fie sustrasă de la ceea ce aveți de făcut.

Astfel, la școală este recomandabil să stați mereu în aceeași bancă. Și acasă este foarte necesar să aveți un loc fix pentru pregătirea lecțiilor. Lucrînd mereu în aceeași ambianță vă veți putea concentra mult mai repede — atenția nu vă va fi sustrasă de forma, dimensiunea, culoarea mesei, a obiectelor din jur, a peisajului de la fereastră. Acest „colț al vostru" trebuie ales într-un loc mai retras, fără zgomot, pe unde nu se circulă, într-o cameră bine aerisită, luminoasă, moderat încălzită, cu o masă și un scaun potrivit înălțimii fiecăruia. Cînd scrieți sau citiți să aveți lumină suficientă care să cadă pe carte sau caiet din față sau din partea stîngă.

Tot pentru a vă micșora efortul de concentrare este bine să începeți pregătirea lecțiilor mereu la aceeași oră, să nu întrerupeți învățătura pentru alte ocupații sau pentru joacă, fiind apoi nevoiți să prelungiți orele de studii pînă tîrziu, noaptea. Trebuie însă luate pauze de 5—10 minute atunci cînd treceți de la o materie la alta, pe care este foarte bine să o folosiți făcînd cîteva mișcări de respirație profundă în fața geamului deschis.

Dacă vă așezați cărțile și rechizitele școlare în sertar sau dulăpior mereu în aceeași ordine așa încît să le găsiți oricînd, chiar cu ochii închiși, evitați de asemenea pierderile de timp și enervările.

Dr. Viorica VASILIU

DE VORBĂ CU NOII CORESPONDENȚI

Zilele trecute au sosit la redacție cîteva scrisori din comuna Hudești, raionul Dorohoi și multe altele din nenumăratele sate și orașe. V-amintiți, din această comună își lua rămas bun, la această rubrică, fosta corespondentă **Fecic Militia**, care a absolvit clasa a 8-a. Alți pionieri și pioniere ne anunță că vor să... preia ștafeta, să devină corespondenți. Ei și-au ales tema despre care vor să ne scrie s-au documentat, au verificat datele și acum se întreabă: „Ce titlu să-i dăm?" „Cum să începem?". Sînt întrebări firești, mai ales cînd te afli la început de drum. De aceea începeți cu... începutul. Cîteva rînduri despre pregătirea acțiunii, apoi povestiți desfășurarea ei și... încheierea.

Corespondenții noștri cu mai multă experiență știu că nu e suficient să scrii: **„Am fost 30 de pionieri într-o excursie la Brăila, sau la Iași sau la..."** Poate cititorii vor să afle pe ce rută ați mers, ce ați văzut, ce v-a impresionat... Un gînd, o imagine sugestivă fac de cele mai multe ori corespondența mai interesantă, mai personală. Gîndurile, emoțiile, preocupările personale așterneți-le pe hîrtie și expediați-ni-le. Ne interesează. Sau poate ne scrieți despre o serată literară. Pentru aceasta treceți numele și prenumele pionierilor care au participat mai activ, ce și cum au discutat, descrieți în cîteva imagini atmosfera, cadrul în care a avut loc acțiunea. Încercați să redați toate acestea în propoziții și fraze frumoase, corect scrise. Felul în care a fost redactată corespondența, este cartea voastră de vizită. Să vă prezinte ca pe niște adevărați corespondenți!

Dacă ați terminat de scris, recitiți. În fuga condeiului, poate ați „mîncat" o literă, ați tras o linioară acolo unde nu trebuie, ați uitat o virgulă sau un punct.

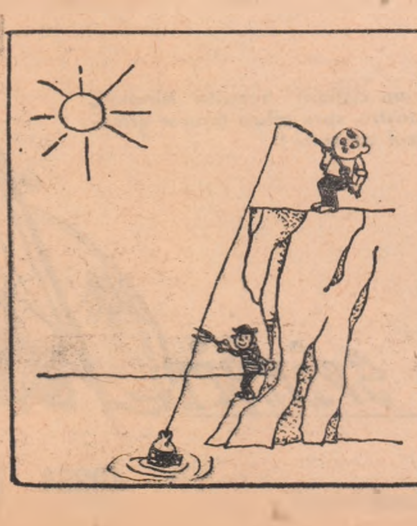
Ați făcut deci și ultimele corecturi? Semnați citeț, adăugați clasa și școala unde învățați, scrieți pe fața plicului adresa, destinatarul (în cazul nostru: **Redacția „Scînteia pionierului" Piața Scînteii nr. 1, București)**, iar pe verso adresa voastră, a expeditorului (numele și prenumele, strada și numărul, comuna, raionul, regiunea), lipiți-l și... la poștă.

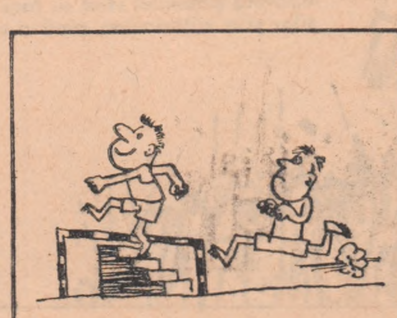
★

Dragi prieteni, scrisoarea voastră a sosit la redacție, am citit-o și ne-am bucurat. Avem un nou corespondent! Deci din școala voastră vom primi și alte vești interesante, bine scrise. Le aștept.

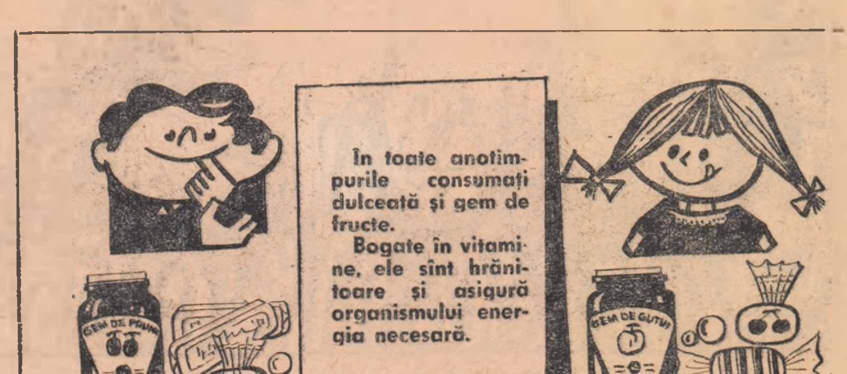
prietenul vostru VALENTIN

UMOR

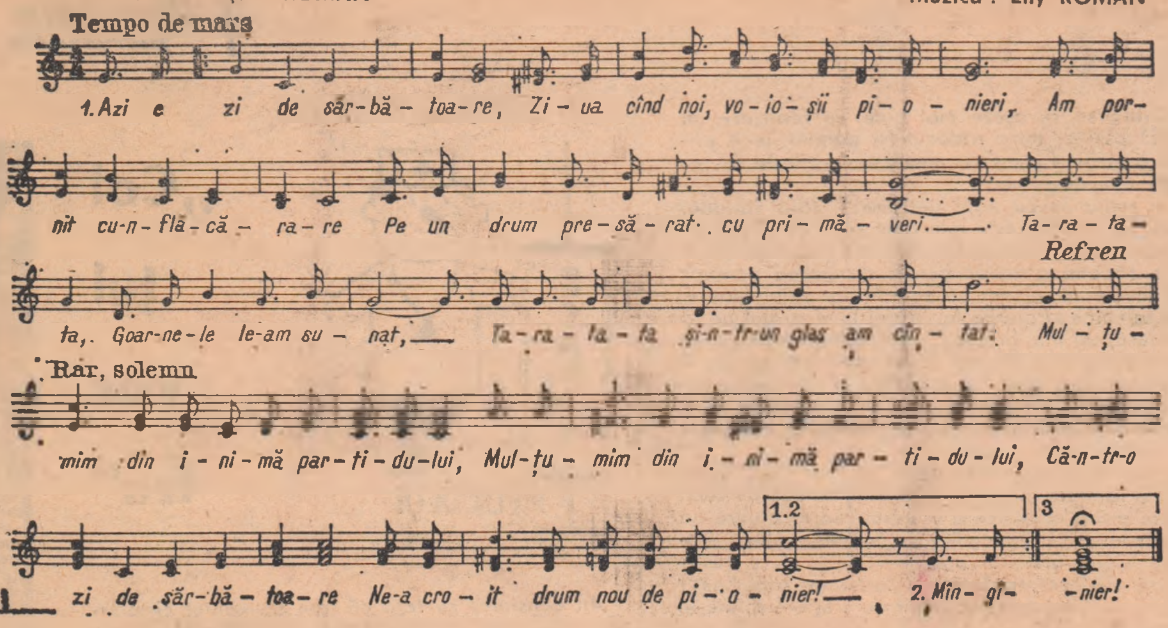

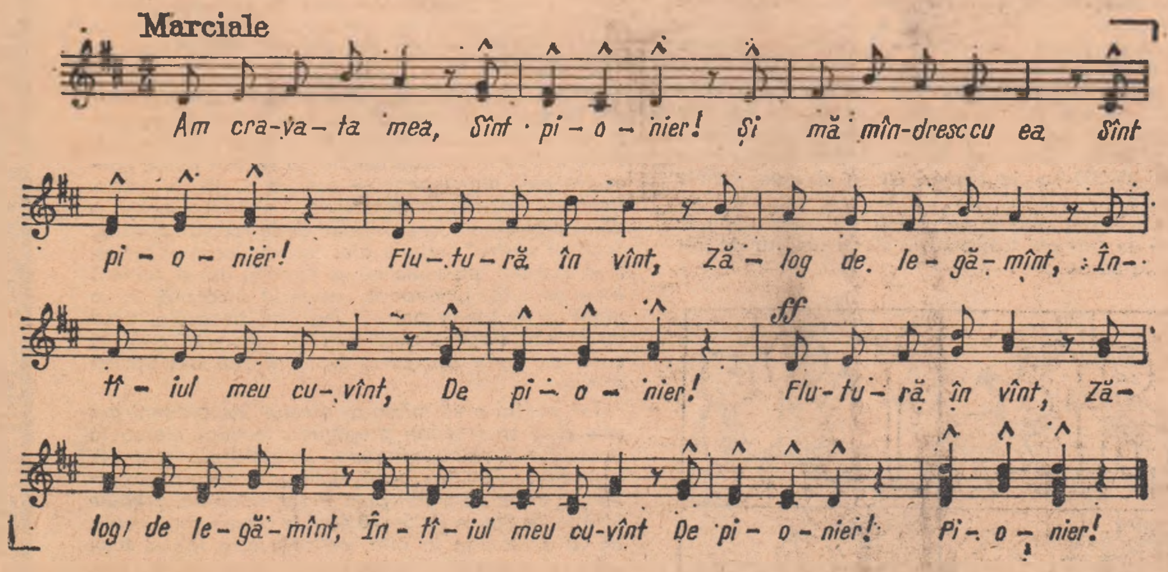
Fără cuvinte

Versuri : A. FELEA şi E. ROMAN — Muzica : Elly ROMAN

Versuri : Eugen MIREA — Muzica : Ion VASILESCU

Azi e zi de sărbătoare

Azi e zi de sărbătoare,
Ziua cînd noi, voioşii pionieri,
Am pornit cu-nflăcărare
Pe un drum presărat cu primăveri.
Ta-ra-ta-ta,
Goarnele le-am sunat,
Ta-ra-ta-ta
Şi-ntr-un glas am cîntat :
Refren :
Mulţumim din inimă partidului,
Mulţumim din inimă partidului
Că-ntr-o zi de sărbătoare
Ne-a croit drum nou de pionier !

II

Mîngîiaţi de noul soare
Răsărit blînd şi roşu, dinspre zori,
Învăţăm cu-nflăcărare
Cum să fim patriei folositori...
Ta-ra-ta-ta,
Goarnele le sunăm,
Ta-ra-ta-ta,
Şi-ntr-un glas noi cîntăm :
Refren...

III

Zi de zi copilăria
Fericiţi şi voioşi ne-o vom trăi,
Braţ la braţ cu datoria,
Ce, cu drag, primii ne-o vom împlini,
Ta-ra-ta-ta,
Goarnele vom suna,
Ta-ra-ta-ta,
Şi-ntr-un glas vom cînta :
Refren...

Sînt pionier

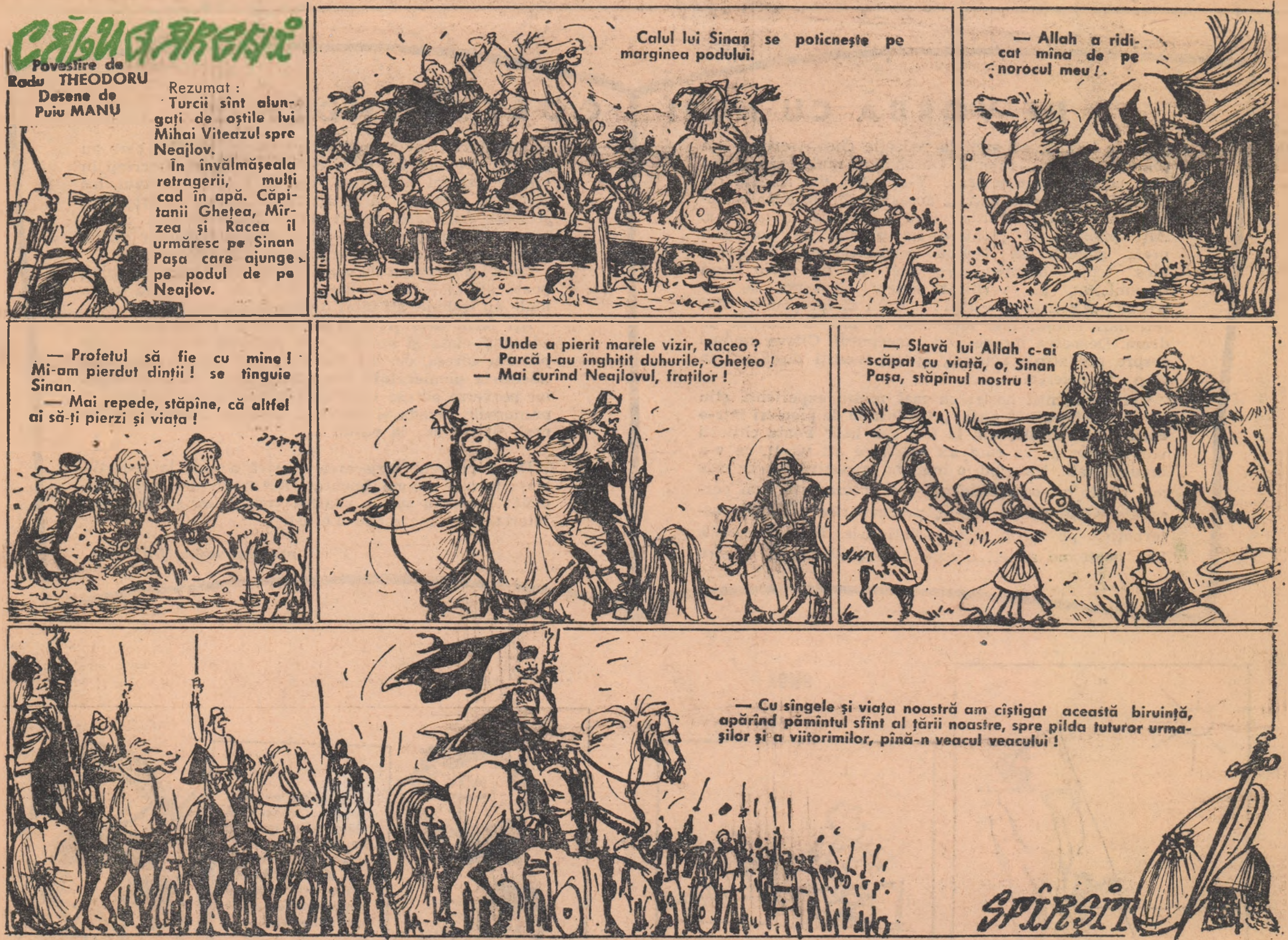
(Cunoscut şi sub titlul „AM CRAVATA MEA")

Şcoala o iubesc,
Sînt pionier !
Şi drag mi-e să muncesc,
Sînt pionier !
Vreau să pot şi eu
S-ajut unde e greu,
Cu tot avîntul meu
De pionier !
Pionier !

Pentru Ţara mea
Sînt pionier !
Ca să rodească ea,
Sînt pionier !
Ca s-o înfloresc,
Podoabe noi să-i cresc,
Şi pacea să-i păzesc,
Sînt pionier !
Pionier !

„Călugăreni ! Termopile al Românilor ! Cîte inimi nu tresar la suvenirea ta ! Cîte suflete nu aprinzi ! Cîte braţe nu armezi !"

NICOLAE BĂLCESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii" telefon 17 60 10, 17 60 20 : Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". 40361